

A cada nou Saló del Còmic s'atorguen els premis a la millor obra, millor obra estrangera, millor autor revelació, millor guió, millor 'fanzine' i el Gran Premi del Saló. Sis autors als quals es dedicaran les exposicions monogràfiques de l'any següent.

Consagracions i revelacions

Un dels principals guardons que arriba sempre a mantenir-se en rigorós secret fins el darrer moment és el Gran Premi del Saló. El de l'any passat va recaure de forma ben merescuda en Víctor Mora, premi a tota una trajectòria en el món del còmic –i també en la literatura i el periodisme–. Mora nasqué a Barcelona el 1931 i aviat va entrar a formar part del món editorial, com a redactor, traductor del francès i l'anglès i guionista de còmics. Però la seva militància clandestina al PSUC el va portar de primer a la presó Model, cosa que va aprofitar per escriure el primer llibre de contes, *La víctima*, i, més tard, a l'exili a França. A la Universitat de la Sorbona va estudiar sociologia i antropologia, mentre continuava la seva carrera de reporter i s'iniciava en el guió de còmics. Al marge de les seves novel·les i relats, com *El cafè dels homes tristos* (1966), premi Víctor Català, o *Els plàtans de Barcelona* (1972), Mora és considerat un dels grans guionistes d'història gràfica del país. De la seva ploma han sorgit personatges tan coneguts com *El*

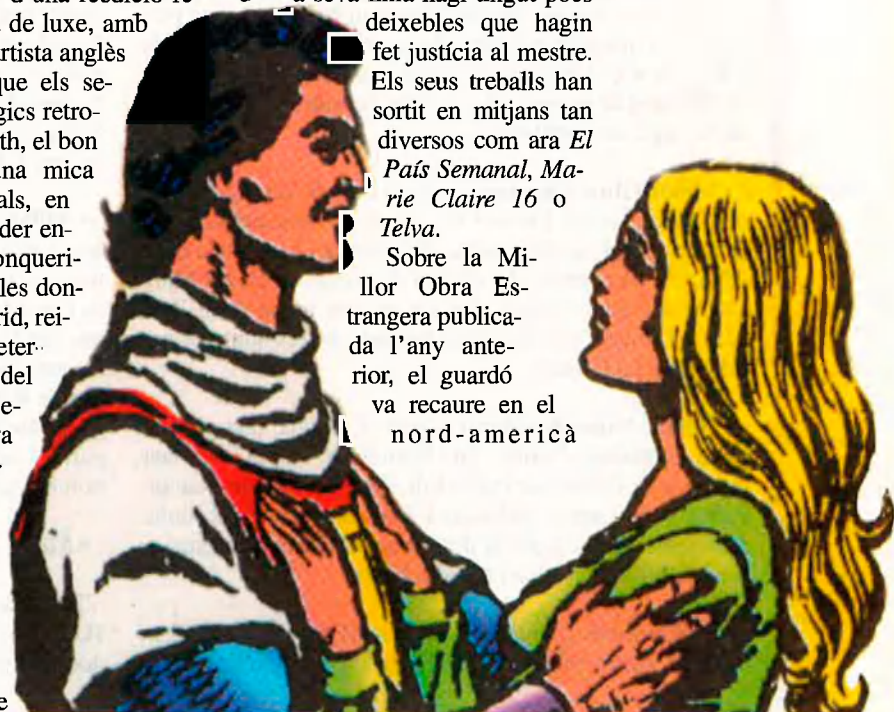
Capitán Trueno, *El Jabato*, *El Cosaco Verde*, *El Corsario de Hierro*, o més recentment, *Tallaferro*, que han tingut milions de lectors en successives reedicions des del 1956. És precisament amb *El Capitán Trueno*, la seva obra més popular i objecte d'una reedició recent en format de luxe, amb dibuixos de l'artista anglès John Burns, que els seguidors nostàlgics retrobaran en Goliath, el bon jan cepat i una mica curt de gambals, en Crispin, l'escuder entremaliat i conqueridor del cor de les donzelles, i na Sigrid, reina de Thule i eterna enamorada del cavaller medieval que tothora invoca "Santiago y cierra España". Diversos són els dibuixants que, amb el pas dels anys, han plasmat els herois de

Mora i els han atorgat els trets característics, des del traç dinàmic i a vegades excessivament violent d'Ambrós, fins a l'expressivitat d'Angel Pardo. Segur que hi seran tots, en la mostra antològica que el Saló li té reservada.

El premi a la Millor Obra de l'Any va anar a parar al dibuixant d'Asp (Vinalopó Mitjà) Miguel Calatayud, per l'obra *El peu fregit*, editada dins la col·lecció "Mercat" d'Edicions de Ponent. L'obra, de traç esquemàtic, d'angles agressius i línies geomètriques que l'autor acostuma a utilitzar, conta en forma d'auca les aventures d'un bandoler, el Barbut, i situa l'acció en el context històric del regnat de Ferran VII. Calatayud és considerat el pioner del moviment estètic anomenat la Nova Escola Valenciana, encara que la seva línia hagi tingut pocs

Dalt, il·lustració d'"El peu fregit", de Miguel Calatayud, llibre que va obtenir l'any passat el premi a la Millor Obra del Saló. A sota, *El Capitán Trueno* amb dibuixos d'Ambrós i guió de Víctor Mora, escriptor que va obtenir l'any passat el Gran Premi del Saló per la seva trajectòria.

deixebles que hagin fet justícia al mestre. Els seus treballs han sortit en mitjans tan diversos com ara *El País Semanal*, *Marie Claire* 16 o *Telva*. Sobre la Millor Obra Estrangera publicada l'any anterior, el guardó va recaure en el nord-americà

A la dreta, il·lustració d'«Un llarg Silenci», de Miguel Ángel Gallardo, nominat al premi a la Millor Obra d'enguany. Sota aquestes línies, Pussey, de Daniel Clowes, opta al de Millor Obra Estrangera.

Charles Burns amb l'obra *El Club de Sangre*, publicada per Ediciones La Cúpula. S'hi narren les experiències paranormals d'un adolescent, Big Baby, en un campament d'estiu. Uns personatges perfectament definits i el seguiment narratiu impecable d'una història que manté el lector en jo-

li fins al darrer moment foren els elements decisius que van inclinar el jurat en favor d'aquest dibuixant. Els primers còmics de Burns, nascut el 1955, es van poder veure en la llegendaria revista *Raw*, abans de crear el seu personatge més representatiu, Borbah, editat entre nosaltres per El Víbora. Aquesta publicació és la que ha presentat la majoria de les obres d'un autor especialment interessat per una estètica malaltissa, basada en la cultura *trash* i en els anys 50 americans. En aquests moments, Charles Burns ha iniciat al seu país una sèrie regular, titulada *Black Hole*, que realitza per a l'editorial Kitchen Sink Press i on hi ha totes les seves obsessions. Esperem poder-ne gaudir ben aviat.

El premi Josep Toutain al Millor Autor Revelació de l'any va ser per a María Colino, una jove autora madrilenya que mostrarà a l'exposició el material nou en què

treballa actualment. També va ser una de les autores escollides perquè participés en la mostra sobre nous valors de la historieta espanyola, organitzada pel XV Saló Internacional del Còmic de Barcelona. Una de les seves darreres

A la recerca d'un petit moment de glòria

Tots els guanyadors tindran una exposició monogràfica dedicada, que es muntarà als vagons situats al fons de tot de l'Estació de França, que és on es farà el Saló, com ja és habitual últimament. Però caldrà esperar la inauguració per destapar la sorpresa de les escenografies. De totes maneres, més sorpresa serà encara descobrir qui ha guanyat els premis que s'atorguen enguany. La revelació serà el dia 7 de maig a la nit, i l'endemà es comunicarà oficialment en una conferència de premsa. Si voleu fer la vostra pròpia travessa, vet aquí els nominats:

- **Millor Obra Estrangera:** *Bone* de Jeff Smith, publicat per Dude Còmics; *Pussey!* de Daniel Clowes, publicat per Ediciones La Cúpula (història de l'ascens i la caiguda d'un dibuixant de còmics); *La ciudad de cristal* de David Mazzucchelli i Paul Karasik, basada en una novel·la de Paul Auster i editada com una sèrie limitada de tres números per Ediciones La Cúpula.

- **Millor Autor Revelació:** Sergio Córdoba, que publica per a Subterfuge Comix; Javi Rodríguez, que publica tant per a Under Comic com per a Ediciones La Cúpula; Ramon F. Bachs que, amb el guionista J. Busquet, va crear el còmic *Manticore*, publicat per la desapareguda Camaleón Ediciones, transformada ara en Estudio Fénix.

- **Millor Guió:** *Un largo silencio* de Miguel Ángel Gallardo (amb versió valenciana, *Un llarg silenci*), publicada per

Edicions de Ponent: a mig camí entre el diari personal i el còmic d'un cru realisme, l'autor va plasmar en imatges i textos l'experiència traumàtica del seu pare durant la guerra del 36-39!; *Lope de Aguirre. La expiación* de Felipe Hernández Cava, publicat també per Edicions de Ponent: com la campanya que va començar com l'il·lusió descobriment d'El Dorado, va acabar esdevenint una tragèdia personal per al militar; *Freaks in love* del ja nominat Sergio Córdoba: una història d'amors i desamors entre adolescents, publicada per Subterfuge Comix; *La parejita* de Manel Fontdevila, publicat per Ediciones El Jueves.

- **Millor Obra feta i publicada a l'estat espanyol:** *Un largo silencio* de Miguel Ángel Gallardo, que repeteix nominació fent gala de la seva bona qualitat, i en què es destaca l'excel·lent feina d'Edicions de Ponent, l'editorial d'Onil que també aconsegueix la nominació per *Lope de Aguirre. La expiación*, amb guió de Felipe Hernández Cava i dibuixos de Ricard Castells; *El demonio rojo* de Mauro Entrialgo, publicat per Ediciones La Cúpula dins la col·lecció "¡Me parto!", editora que aconsegueix també un bon nombre de nominacions.

- **Millor Fanzine:** es decidirà el mateix dia dels resultats.

També es manté la incògnita del **Gran Premi del Saló**. Haurem de mossegar-nos encara una estona les ungles, doncs, abans de saber-ne la resposta.

obres ha estat *Rabia máxima*, publicada a la col·lecció "Flor de un Día" per La Comictiva: un compendi d'històries dures, personatges inadaptats socialment i escenes quotidianes fins a l'exasperació. Ja veiem que els seus inicis, doncs, han anat força bé. La seva qualitat ha anat millorant progressivament, des d'aquelles històries curtes publicades a *Pota G* fins al moment actual, quan es pot considerar que treballa més per a França que no per a casa seva. Tant de bo que no sigui un dels molts talents que acaben escapant-se. L'autora prepara ara *Pe-nómenon*, una "venjança personal antimasclicista", com li agrada de definir-lo, on, en justa correspondència, tractarà els homes tal com ben sovint han estat tractades les dones en la història del còmic.

Si hi ha cap element fonamental en un còmic, al marge de les il·lustracions, és el guió, i precisament el Premi al Millor Guió va ser per a en Max, per la seva obra *El prolongado sueño del Sr. T.*, publicada per Ediciones La Cúpula. El relat no pot començar d'una forma més onírica i alhora més engrescadora: "El 17 de març de 1993, Cristóbal T., casat, treballador d'u-

na ferreteria, va ficar-se al llit com cada nit. Va despertar-se quaranta dies més tard a l'UVI de l'hospital. La primera cosa que va fer va ser demanar llapis i paper a les atònies infermeres. Durant les setmanes següents va omplir tres quaderns amb una narració detallada de tot allò que havia somniat. Això que teniu a les mans és una transcripció gràfica del seu relat..." En Max (Francesc Capdevila), nascut a Barcelona, però resident a Mallorca, és força conegut per la publicació dels seus relats a *El Víbora* o *Makoki* i els seus personatges Peter Pank i Gustavo. El 1973 ja col·laborava en còmics per a adults, com *Los Tebeos del Rollo*, *Star* o *Cul de Sac*, i es va arribar a produir ell mateix algunes obres, quan les editorials no les hi podien costejar i ell volia publicar-les com fos. L'autor no era cap desconegut tampoc entre els premis del Saló, perquè ja n'havia guanyats uns quants en edicions anteriors. Una de les seves últimes creacions ha estat el Clam, la mascota del centenari del FC Barcelona, i actualment combina de forma continuada la il·lustració (ha fet la portada del disc *Memoria del porvenir* del grup Radio Futura) i l'animació amb la coordinació de la revista

Nosotros los Muertos, de l'editorial Monograma.

El Premi al Millor Fanzine va ser per a una proposta que ens arriba de Madrid. El producte es diu *Idiota y Diminuto*, i el seu principal creador respon al sobrenom de Juanjo el Rápido. Sorgit per primera vegada el febrer del 1997, i amb una presentació extremadament acurada i una selecció d'autors impecable, aquest *fanzine* conté petites històries inèdites d'autors consagrats, com Miguel Ángel Martín o Javier Olivares, i de gent menys coneguda. Barreja els estils amb una gran elegància i el seu preu tampoc no és cap ruïna: per 199 pessetes permet de mantenir-se al dia de les noves tendències en aquest món. El Saló del Còmic serà una bona oportunitat per a adquirir el cinquè número de la publicació, amb la participació estel·lar de Miguel Calatayud, Max, Javier Olivares o Alfonso Tamayo i més gent. G. M.

A dalt, portada de 'Manicore', un còmic amb dibuixos de Ramon F. Bach, que està entre els nominats al premi a l'Auror Revelació d'enguany. A sota, imatge extreta d'*El Club de Sangre*, obra de Charles Burns, que es va endur el premi a l'Obra Estrangera en l'últim Saló.